

PODRWIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg podrwi. ◇ [*praet 3 sg m* podrwił.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Popsuć, pogorszyć coś przez zaniedbanie, głupotę: Kiedyż tedyż ná wierzchu íspráwiedliwość bywa: Iák oliwá z vkropem pomieszána wípływa: Podrwi rzecznik y łędzia/ y *confusè* ítanie: A dekret wyłznych łędziow ná mieyfcu zoítanie. *KlonWor* 73.

[*podrwić co czym:* ano Połłowi źle íe domyśláć wíęcey niż rołkaza/ bo tym podrwił wíszytko *BielKron* 1597 289 (*Linde*).]

Formacje współrdzenne cf DRWIĆ.

MŚ, LWil